

PUT (1) *sb m*

I sg put(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Droga; przen:

*Zwrot: »ić [czyim] putem« = iść za kims, podążać czyimś śladem: Ten będąc Xiążenczem wielkym A władayacz ftanem wffelkym Vdał fię wrzeć ftem Balamutem I chczał by ycz yego [tj. kupca] putem Vcziniwfiy taky nakład Chcząłby fię fnym wrocić nazad *RejKup* x3.*

Cf [PĄĆ], [PĄT]

LWil